

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se věnuje fenoménu asociací potomků imigrantů v Itálii, a zejména jejich úsilí o změnu zákona o občanství z roku 1992 mezi lety 2005 a 2014. Cílem práce je představit argumenty, kterými asociace zdůvodňují nutnost změny tohoto zákona a určit používaný styl argumentace. Záměrem je zjistit, jestli je jejich styl nacionalistický, nebo multikulturní. Tedy ztotožňují-li se potomci imigrantů s Itálií, jakožto klasickým národním státem a přijímají jeho autostereotypy, anebo jestli je jejich primárním referenčním rámcem kultura země původu jejich rodičů a volají po proměně italské společnosti podle multikulturních principů, kde budou všechny menšiny a jejich kultury a náboženství respektovány stejně. Jako instrument pro výzkum slouží teorie občanství Christiana Joppkeho, která vnímá občanství ve třech dimenzích – statusu, právech a identitě. V dimenzi identity je pak vodítkem pro rozlišení nacionalistického a multikulturního stylu seznam položek národní identity tak, jak je definuje Anne-Marie Thiesse. Z provedené analýzy vyplývá, že právě identita je dimenzí, na niž se asociace odkazují nejhojněji, a s jejíž pomocí dokazují svoji „italskost.“ Jejich argumentace je klasického nacionalistického stříhu, s hojným tematizováním jazyka, národního území a gastronomie, které poukazují na bezvýhradné přijetí italských autostereotypů a v obecnější rovině na zvládnutou integraci, či dokonce asimilaci druhé generace imigrantů do italské společnosti.